

Подъ общъ системъ. ., че не конкретното въ живота,
Отвлеченото е начало на свобода,
А отъ свободата по правъ пѣтъ е изходъ
Кѣмъ правда; съ нея пѣкъ логически изводъ
Се прави, за да се постави и докаже:
Това е общо туй случайно, и не важи!»
Тукъ дѣхъ пое и тѣй, кат' истински мѣдрецъ,
Моллата своята рѣчь изкѣлчи наконецъ:
«И питамъ ви сега, Халифе ти и стари
Вий мѣдречи: това откраднато магаре
Отвлечено ли е? Какъ и по какъвъ системъ
За него би могли ний рѣчь да подведемъ?
По всички данни се вижда че случайно
Е то откраднато. . . а вамъ е вѣкъ знайно,
Че. . .»

— «Стига! — тука се намръщений Халифъ
Обади: — Святъ Аллахъ, ти само да си живъ,
Съсъ твойтѣ мѣдрости, брѣтвежи и примѣри,
Макаръ случайно, ти магарето намѣри.
Веднѣжъ откраднато — дѣломъ и на слова
Е то отвлечено. . . Но ей че прорева
Срѣдъ мѣдрецитѣ то.» Извитъ кѣмъ сиромаша
И кѣмъ молитѣ, що уплашени сумтяха,
Халифътъ продължи: «Хай земай си това
Магаре! Но сакънъ да си му далъ трѣва —
За него доста е бодили саморасли. . .
Слѣдъ работа, кога заспи надъ празни ясли,
Отдалечено отъ свѣтовний буренъ шумъ,
То нека пакъ да си залѣгва празний умъ
Съ отвлечености и кроене на системи. . .»